

ligt Ansvar for Gjælden. Forsaauidt det derimod ved de heranførte Bestemmelser undtagelsesvis er tilladt, at Boets Behandling afsluttes uden Indkaldelse til Kreditorerne, maa det under Lovens Tausshed formentligen antages, at der ligesaa lidt i disse Tilfælde som ellers, hvor lovlige Stiftebehandling er gennemført i Overensstemmelse med Frdn. 8de April 1768, i og for sig kan paahvile Arvingerne personligt Gjældsansvar, men at saadant alene kan gøres gjældende imod dem, der have afgivet den Erklæring, hvorved Proklamas Udfærdigelse afværges. At denne Erklæring skal være afgivet af alle Arvingerne, følger neppe med Nødvendighed af de i Pl. 26de Oktober 1792 og Lov 30te November 1857 § 4 brugte Udtryk; det fordres ikke engang, at den eller de, der overtage Gjældsansvaret, ere Arvinger, men Forholdet kan ogsaa ordnes saaledes, at Gjælden overtages af den længstlevende Egtfælle eller andre Personer, til hvem Boet overdrages. Paa Grundlag af denne Opfattelse af Bestemmelsen i Lov 30te November 1857 § 4 har det af Kommissionen været taget under Overvejelse, om det maatte være hensigtsmæssigt fremdeles at opretholde den bestaaende Afgang til at tilendebringe Behandlingen paa denne Maade. Man har herved navnlig haft for Øie, at der ikke sjældent vil forekomme Boer, hvor det næsten med fuldstændig Sikkerhed kan skjønnes, at enten ingen eller kun ubetydelig Gjæld er efterladt, og hvor derfor den regelmæssige Behandling med Proklamas Udfærdigelse vil medføre uforholdsmæssig Forhaling og unødvendige Omkostninger, medens paa den anden Side Kreditorernes Interesse i saadanne Boer synes tilstrækkelig betrygget derved, at Boets Afslutning paa den omspurgte Maade ikke af Arvingerne kan kræves som en Ret, men er afhængig af, at Stifteretten under fornødent Hensyn til Bedkommendes personlige Forhold og de iøvrigt foreliggende Omstændigheder finder at kunne tilstede det. Da der imidlertid ved andre Bestemmelser i Forslaget er aabnet Afgang til i Boer af denne Bessaffenhed enten ganske at undgaa offentlig Stiftebehandling, jfr. § 7, eller dog at bringe denne ind under Reglerne i Kapitel 4, der ligeledes tilstede, at Indkaldelse undlades, vilde

Bibeholdelsen af den omhandlede Regel efter Forslaget kun faae Betydning i saadanne Tilfælde, hvor Stifteretten ikke havde Betænkelse ved at anvende den, naaget nogle af Arvingerne eller disses Børger ikke dristede sig til at overtage personligt Ansvar for Boets Gjæld. Man har herefter ikke kunnet tillægge den oftnævnte Bestemmelsses Optagelse i Forslaget videre praktisk Betydning og faa meget mindre fundet Betænkelse ved at undlade den, som den — saavidt vides — selv under den hidtil bestaaende Ordning kun sjældent er bragt til Anvendelse i Praxis. — Endnu bemærkes, at det med Hensyn til den Interesse, det for Kreditorerne har saa snart som muligt at faae at vide, at den Afvødes Gjæld ikke er vedgaaet, i § 19 er foreskrevet, at en udtrykkelig Tilkendegivelse herom skal optages i Proklamaet.

Følge Forslagets § 20 skal Indkaldelsen til Kreditorerne tillige indeholde Opfordring til Arvinger og Legatarer, forsaavidt disse ikke allerede kendes og deres Opholdssted vides, om at melde sig inden samme Frist; en saadan Indkaldelse skal ligesaa lidt som efter den gjældende Ret have prækluderende Virkning; den er kun en Foranstaltning, som træffes for at bringe Arvefaldet til de Paagjældendes Kundskab. Medens den nyere Lovgivning betydeligt har forkortet det Varjel, der ved Udfærdigelsen af Proklama skal gives Kreditorerne, er det endnu Regel, at der ved Indkaldelser af Arvinger altid skal gives et Varjel af Aar og Dag. Dette medfører en meget betydelig Forhaling af Stifterne, hvortil der er saa meget mindre Grund, som Indkaldelsen af Arvingerne ikke er præklusiv. Reglen i § 20 gaaer derfor ud paa, at Arvingerne skulle opfordres til at melde sig inden samme Frist som Kreditorerne, og at denne Indkaldelse i alle Henseender træder i Stedet for den nu foreskrevne Indkaldelse af Arvinger med Aar og Dags Varjel. Naar ingen Indkaldelse af Kreditorerne finder Sted, behøver der efter § 20 heller ikke at udgaa nogen offentlig Opfordring til Arvinger og Legatarer om at indfinde sig paa Stiftet. Følge § 19 kan det i de i nærværende Kapitel omhandlede Boer kun undlades at indkalde Kreditorerne under de i § 42